

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**D. Gebh. Theodori Meieri Theologi & Prof. in Academia
Julia Antichiliasmus Absolutissimus**

Meier, Gebhard Theodor

Helmstadii, 1696

§. LXXX.

urn:nbn:de:bsz:31-105465

Brachiis scindens pedibusq; mersis,
Fertur extensus, madidosq; signat
Corpore tractus.

Librat hunc durâ sterilis bipenni
Pinus in saltu viridi resecta:
Alter in summis, loca sicca quarens
Moneibus heret.

Plurimos mergunt vada rubra fusi
Sanguinis: Verum nitidas cohortes
Elevant aura, radiantis Agni
Signa sequentes.

Hosce præsignis decorat corona,
Sceptra gesturos venientis ævi,
Dum pius Agni thalamos subintrant
Veste nitenti.

Ex spunt, pravum genus, orbis hæ-
dos,

Busta, quos ripa pice sulphurisque
Igne flagrantes capiunt, in ima
Tartara mersos.

Mundus, en præscam varians figurâ,
Æmulum cælo decus, ac nitorem
Accipit, sedemq; dat Israeli
Templa novanti.

Imperat sancta pia Nympha genti,
Quam tenet celsis Paradisus auris
Arte suspensus, nitido fruentem
Lumine cæli.

Luce, quæ nostri radios diæi
Septies vincit, neq; noctis umbris
Pellitur, dum nox jubar æquat hujus
Solis opaca.

Vescitur largis dapibus caterua
Sancta, quas vita dedit arbor alma
Atq; cælesti recreantur horum

Pectora manna.
Vina degustant, roseiq; uccos
Nectaris, quales viridis Palerni
Nesciunt campi, teneris racemis
Ferre liquores.

Pauca delibant, sociis fruentes
Gaudiis, cætus Israelis, hujus
Gloria, quorum sobolem gubernat
Nupta Tonantis.

Tempo antiquum redit his in aurum
Exulat, quicquid metuit propago
Nostra, nec morti superest potestas,
Crimina cessant.

Interim Phœbi radiantis axis,
Dum per obliquum properare gyrum
Millies jussus simul expetita
Tempora claudit,

Dira prostrati soboles Magogi,
Viribus surgens iterum receptis,
Bella felici populo minatur
Armaq; vibrat.

Flamma cælestis cremat hos, volentes
Mœnitis cassas penetrare sedes.
Aura mutatos rapit ad suprema
Culmina sanctos.

Sceptra deponens Soboles Tonantis,
Judicat tandem reliquos sepultos:
Interit, flammisq; perit cremata
Machina mundi.

LXXX. Atque ista sunt præcipua, quæ de circumstantiis regni millenarii in Chiliastarum nostratium scriptis deprehendere mihi licuit: Formari jam poterit ex prolixius ante disputatis hujus modi Argumentum:

Quæcunq; doctrina in præcipuis suis hypothesibus contradicit analogiæ fidei ex apertissimis Scripturæ S. testimoniis deductæ, illa non potest pro verâ haberi, sed est manifestissimus error.

Talis autem doctrina est Chiliaismus. Ergo &c. Major ex ipsis terminis est manifesta, nec vel à Chiliaistis in dubium vocari potest.

Minor in præcedentibus aperte & ad oculum fuit demonstrata. Manet ergo Conclusio. Atq; ita patet, quid de doctrinâ Chiliaistarum nostratum sit sentiendum, nempe quod nihil sit nisi vana persuasio & svave somnium, Scripturæq; S. *Νε. π. π. δ. λ. ω* contradicens, uti iudicat B. Balduinus Commentar. in Epist. ad Thessal. cap. IV. Neq; ab hoc iudicio nos absterrere debet, quod multos pietati egregie operam dantes hoc errore videamus imbutos, aut ei saltem haud parum faventes: Habemus enim unicum saltem dijudicandorum dogmatum principium, quod est Scriptura S. non vero vita & mores docentis. Et notandum insuper, quod callidissimus Satanus versutiâ suâ hominibus ita soleat illudere, ut si quem cœtum videat in orthodoxâ doctrinâ firmum, ita ut in illo nullus saluti officiens error vigeat, ibi impietate vitæ homines in suum regnum pertrahere conetur; at si animadvertat, quosdam eo animo esse, ut ad pietatem magis inclinent, nihil versutia ipsius invenire potest callidius, quam ut illos vanitate & falsitate doctrinarum in quævis devia abripere tentet? Ab utroq; ergo diaboli laqueo maximopere nobis cavendum est, & studendum, ut tam puritatem doctrinæ, quam veram vitæ sanctitatem ubiq; retineamus. Deinde & hoc observandum, quod inter illos qui se ita à reliquis segregant, non omnes tales sunt, quales forsitan externâ facie videri

lunt. Quippe inconversatione cum hujus generis hominibus, in multis, præter vanam & tumidam arrogantiam, nihil deprehenditur, propter quod reliquis Christianis sanctiores videri possent. Sunt tamen etiam inter eos, qui corde sincero Deo placere student, & tales tanquam optatissimos in Christo fratres amplectimur, quos tamen nunquam chiliafmo ita faventes vidi, ut eundem tanquam certum aliquod & divinum dogma propugnarent, aut cuivis credendum obtruderent; sed mitiora saltem illi solent optare judicia, nec ut illa omnino rejiciantur, admittere, quæ de Chiliafmo inter nostrates spargi cœperunt. Spero autem & illorum pleròsq;, si exactum velint scrutinium instituere in illas circumstantias, quas millenario regno in scriptis suis adjiciunt nostrates Chiliafistæ, easque ad normam verbi divini exigere; jam aliter judicatuos, nec illis qui dogma hoc aperte falsum pronunciant, vitio id versuros esse.

LXXXI. Nolite ergò vos, qui Pietistæ audire vultis, toti Ecclesiæ nostræ id imputare, quod ob pietatem persecutiones patiamini, quemadmodum eo tendit D. Animadvertens in *Ablehnung der schändl. Aufslagen* §. 7 Hoc enim omnibus pietatem amantibus, quales etiam, Deo sit gratia, extrà Pietistarum gregem haud pauci dantur, commune est, ut exosi sint mundo. Si ergo ex vestris nonnulli sinceræ pietati operam dant, atque eam ob causam à vulgo irridentur, communi huic Christianorum sorti illud tribuere debent, nec propterea nostras culpæ ecclesias, cum saniores nostratium talia nunquam vitio vobis verterint. At, quod magnopere dolendum est, plurimi vestrum in suo pietatis studio ita se gerunt, ut ipsorum Pietismus non possit non à nostris plane improbari. Illos dico, qui